

Fler-tallet bemærker i Anledning af Mindretallets foranstaaende Udtalelse, at det er enigt med Mindretallet i, at der i Kommissionsbetænkningen er samlet et betydeligt og værdifuldt Oplysningsmateriale. Men naar man erkender dette, bliver det temmelig uforstaaeligt, at Mindretallet opholder sig over, at Fler-tallets Forslag „i alt væsentlig (gaaer) tilbage til det Forslag, som er stillet af Toldkommissionens Fler-tal“. Dværtimod er det vel en selvfølgelig Sag, at der maa gives Landstinget Lejlighed til at sige sin Mening om Lovforslaget og navnlig om, hvorvidt Tinget i alt væsentligt billiger det Standpunkt, paa hvilket Kommissionens Fler-tal stod. Dertil kommer, at Fler-tallet ikke har set eller hørt nogen Begrundelse af de fleste af de af Folketinget foretagne Medsættelser i Regeringens oprindelige, med Kommissionens flertallets stemmende Forslag. I øvrigt bemærkede de Medlemmer af Fler-tallet, som vare Medlemmer af Toldkommissionens Fler-tal, at de aldrig have været enige i, at „Kompensationspørgsmaalet ikke ligger praktisk for, før Forhandlingerne om de væsentligste Uoverensstemmelser paa Toldloven have ført til et heldigt Resultat.“ Det, man var enig om, var, at de enkelte Positioner maatte behandles til Ende, forinden det kunde ses, hvilket finansielt Resultat der kunde paaregnes, men at der da af det Parti, som foreslog Sættelser, der førte til en væsentlig Nedgang i Toldindtægten, maatte samtidig med Forslaget herom paavises, hvorledes Kompensation vilde blive givne.

Et Medlem af Udvalget (H. C. Hansen) kan under de nuværende Forhold og Omstændigheder kun slutte sig til Mindretallets Ubefaling af det til Behandling værende Forslag, uagtet jeg finder, at det i flere Henseender er meget utilfredsstillende. — Angaaende Forslagets finansielle Side ophyses i Betænkningens første Stykke, „at man var klar over, at Finanserne maa kræve Erstatning for den væsentligste Del af det Indtægtstab, Toldreformen medfører.“

Da det heraf fremgaar, at man fra alle Sider erkender Nødvendigheden af nogen Kompensation, maa det betragtes som en betydelig Mangel ved Forslaget, at det, „efter Folketingets Udvalgs Beregninger“ vil medføre en Nedgang i Toldindtægterne af 5,570,591 Kr.

Det vilde vist have været en væsentlig Forbedring om denne Mangel var bleven fjernet, f. Eks. ved, at den nuværende Stentulstold (1,482,528 Kr.) og Ristolden (522,756 Kr.) var bleven opretholdt, ved en Forhøjelse af den foreslaaede Told paa flere Lutsusvarer (Sjhdfrugter, Krydderier, Østers m. fl.), ved Indførelse af Told paa enkelte andre Artikler, som enten ikke ere Livsfornødenheder, eller som ikke ved en saadan ny Told i al Almindelighed vilde blive fordyrede og — hvis det nævnte ikke maatte være tilstrækkeligt for at naa det forønskede finansielle Resultat — ved en lille Forhøjelse af den foreslaaede Told paa enkelte andre Forbrugsgegenstande. — Derfor det nødvendige i finansiel Henseende var tilstræbt ad denne Vej, vilde jeg have anset Forslaget for et Del bedre end i dets nuværende Skikkelse; men desuden har det en anden ikke mindre betydelig Mangel deri, at det kun i meget ringe Grad kan rette paa den Ulighed i Erhvervsvilkåarene, der til Dels er skabt ved den nugældende Beskyttelsestold. En paa dette Grundlag fremkaldt Ulighed kan jo — naar Betingelserne derfor ere til Stede — udjævnes paa flere Maader, og fra alle Sider erkendes det, at nogle af vore ubeskyttede Erhverv, særlig Landbruget, har Krav paa al den Bistand, en Revision af Toldloven kan yde.

Naar det foreliggende Forslag desuagtet deler Udvalget i et Fler-tal og et Mindretal, saa er, som Betænkningen viser, Grunden den, at disse tvende Dele stræber at naa dette Maal ad stik modsatte Veje, idet Fler-tallet foreslaar den nuværende Beskyttelse opretholdt omtrent i samme Udstrækning som hidtil og vil søge en Udjævning af Forholdene ved Indførelse af ny Told paa en Del af Landbrugets Produktion. — I Mod sætning hertil forlanger det af Mindretallet anbefalede Forslag kun en Regulering af det nævnte